

L'opinió de Vittorio Messori

El periodista italià Vittorio Messori, autor del best-seller religiós "Ipotesi su Gesù" i del llibre-entrevista amb Joan Pau II "Travessant el llinar de l'esperança" (1994) ha escrit al "Corriere della sera" (Milà) sobre la curació de Manuel Nevado. Reproduïm un extracte de l'article, titulat en l'original "Il miracolo che fece santo il creatore dell'Opus Dei"

21/12/2001

"'Procés cancerós de radiodermatitis crònica greu en el tercer estadi, en fase irreversible i pronòstic infaust' (...). Després de moltes entrevistes amb el pacient i de precisos exàmens diagnòstics, després d'interrogar desenes de testimonis i d'examinar tota la documentació, els metges de la Consulta Mèdica -no n'hi ha cap que sigui de l'Opus Dei- han contestat afirmativament. És a dir, han recordat que no hi ha cap cas documentat de curació de la radiodermatitis, una malaltia de la pell causada per l'exposició als raigs X, que deriva en formacions canceroses que provoquen metàstasis.

"En el cas examinat, la malaltia havia tingut una progressió de gairebé trenta anys i estava ja en la fase més avançada, de tal manera que el pacient patia invalidesa i s'havia resignat a un possible final no gaire llunyà.

"Malgrat això, a partir de la tardor de 1992, va començar de manera imprevista un procés inexplicable de guarició: van desaparèixer les nafres canceroses i el pacient va poder tornar a treballar. És un cas mai no vist, un fet desconegut en els annals mèdics. D'aquí deriva la declaració dels científics sobre la 'inexplicabilitat', un terme que els teòlegs tradueixen, amb el seu llenguatge, per 'miracle'. (...)

"Manuel Nevado Rey, de 69 anys, metge traumatòleg, tenia una malaltia que era freqüent en metges, obligats fins fa ben poc temps a treballar amb aparells radiològics molt perillosos.(...)

"El novembre de 1992 havia abandonat ja feia temps la cirurgia, que les nafres de les mans l'hi impediien practicar, i havia decidit dedicar el temps que li quedés a cuidar unes vinyes (...) Un funcionari

-en veure-li les ferides de les mans- li va oferir una estampa d'Escrivà de Balaguer, proclamat beat uns mesos abans, i li va suggerir que l'invoqués.

"El doctor Nevado no tenia contactes amb l'Opus Dei i amb prou feines en sabia res, del fundador. Per tant, va guardar l'estampa sense gaire convicció. Poc després, va viatjar a Viena i, visitant-hi unes esglésies, va veure que als bancs hi havia força 'imatges' com aquella que li havien donat a Madrid.

"Impressionat per aquella devoció a un espanyol en aquell país, va començar a recitar l'oració d'intercessió que hi havia escrita a l'estampa i, ben aviat, van començar a remetre els símptomes. Això va desconcertar de primer el pacient, i després els col·legues especialistes que el van tractar. De les plagues (...) n'han quedat només les cicatrius, i la funcionalitat de les mans ha tornat a

ser perfecta, de manera que, avui dia, el doctor Nevado continua operant al seu hospital de Badajoz.

"(...) No hi caben sospites, en aquest cas, de 'guariment per suggestió'. No hi ha cap cas de minva en aquesta malaltia, que avança sempre lentament però implacable, fins al final. A més, el pacient -metge- podia jutjar per si mateix sobre la situació i havia consultat amb força col·legues, cridats després a Roma per a testificar. El dossier era, per tant, científicament impecable.

"Tanmateix, sembla que també ha influït en l'elecció d'aquest cas una motivació espiritual. Com se sap, el cor del missatge de la coneguda Obra és la santificació per mitjà de la feina de cada dia, sigui la que sigui (des del manobre fins al banquer), amb la condició que estigui feta amb la màxima perfecció possible. Doncs bé, aquest miracle ha tingut com a

protagonista un treballador com n'hi ha tants, un bon metge ortopedista de província que, des del primer moment, es va adonar de la situació a la qual podia conduir-lo la seva professió.

"No obstant això, aquest metge va assumir voluntàriament el risc, i continuà treballant a favor dels malalts, fent servir dia rere dia els aparells radiològics que ajudaven els pacients a guarir-se i que a ell l'enverinaven. Miracle de Déu, certament, ans també bona voluntat o, dit d'una altra manera, 'santedat ordinària en el treball' de qui ha rebut el miracle, que desconeix l'espiritualitat de l'Opus Dei i que és senzillament un cristià de missa de diumenge. (...)"

pdf | document generat
automàticament des de [https://](https://opusdei.org/ca-ad/article/lopinio-de-vittorio-messori/)
[opusdei.org/ca-ad/article/lopinio-de-](https://opusdei.org/ca-ad/article/lopinio-de-vittorio-messori/)
[vittorio-messori/](https://opusdei.org/ca-ad/article/lopinio-de-vittorio-messori/) (22/03/2026)